

QUÈ ÉS I QUAN S'UTILITZA L'HEPARINA

10 març, 2022

Les heparines són unes substàncies anticoagulants injectables que evita una trombosi venosa o, en el cas que ja s'hagi produït, frena el seu creixement. D'aquesta forma, s'utilitzen per determinades malalties que poden causar trombes.

L'heparina és un fàrmac anticoagulant utilitzat principalment per la prevenció i tractament de la trombosi venosa. Aquests

fàrmacs s'usen per disminuir la capacitat de coagulació de la sang en situacions en les quals es produeix una excessiva coagulació, permetent que s'eviti una trombosi venosa, en el cas que ja existeixi una trombosi, es freni el creixement del trombó en la vena.

Les heparines són substàncies anticoagulants injectables que, segons la seva composició es classifiquen en heparines n fraccionades (HNF) i heparines de baix pes molecular (HBPM), que s'obtenen de la fragmentació de les HNF. L'heparina normalment s'administra via subcutània, és a dir, mitjançant una injecció fora de la pell. Malgrat que si fos necessari en determinades circumstàncies, podria administrarse via intravenosa.

Per tant, no deuen administrar-se via intramuscular.

L'heparina és un medicament que pot ser aplicat per un professional sanitari i fins i tot pel mateix pacient prèviament instruït pel seu metge, infermer o farmacèutic. Habitualment s'escull la zona dreta o esquerra del estómac o abdomen, evitant la zona umbilical, i s'alterna la punció en cada administració amb la finalitat de preservar la pell.

Quan és necessària l'heparina

Les heparines s'utilitzen tant pel tractament com per la prevenció de malalties que poden causar trombes, com són principalment una trombosi venosa, una embòlia pulmonar o un infart de miocardi. En aquest punt, els farmacèutics valencians sostenen que el tractament amb heparina també fa servir en aquelles persones que van a presentar un període perllongat d'immobilització com, per exemple, abans i després d'una cirurgia.

En aquesta mateixa línia. Les heparines es fan ús quan es requereix una acció anticoagulant ràpida i de curta durada, ja sigui impedint que els coàguls de sang existents es facin més grans , o bé interrompent que els coàguls de sang existeixen hi hagin grans, o bé interrompent la formació de nous coàguls.

També necessiten aquest tractament amb heparina durant l'embaràs, ja que existeix risc de patir una malaltia

tromboembòlia venosa, però l'ús durant l'embaràs sempre ha d'estar supervisat pel metge per assegurar un correcte balanç/risc.

Al contrari, l'heparina està contraindicada en persones amb hipersensibilitat al principi actiu, derivats i excipients del medicament, antecedents de trombocitopènia induïda per heparina, sagnat actiu significatiu i malalties o condicions que predisposin a una hemorràgia i en casos d'anestèsia espinal o epidural. La principal contraindicació d'aquest fàrmac es dona en aquells pacients que presenten algun tipus d'al·lèrgia a les heparines, així com en persones que pateixen alguna malaltia o situació clínica que pot desencadenar en una hemorràgia activa.

Recomanacions:

Quan una persona comença un tractament amb heparina, ha de tenir en compte les següents recomanacions:

- Informar el seu metge si ha pres recentment, pren o preveu necessitar medicaments que continguin warfarina o àcid acetilsalicílic, entre altres medicaments.
- Seguir les indicacions mèdiques quan la pauta posologia i duració del tractament.
- Manipular el medicament tal com el va informar l'agent sanitari. Paral·lelament, les indicacions del projecte també sempre li seran d'ajuda.
- Alternar la zona d'injecció respecte al dia anterior.
- No administrar sobre un hematoma, cicatriu, lunar, etc.
- La seva aplicació s'ha de fer sempre a la mateixa hora del dia. L'ús d'un diari pot ser d'ajuda per assegurar que no s'oblida cap dosi.
- En cas d'anar a algun especialista, dentista, etc, informarli del seu tractament.

Respecte a l'administració de l'heparina per via subcutània, els farmacèutics recomanen agafar un plec de la pell, sense pressionar, entre els dits polze i índex. Mantenint el plec format, inserta l'agulla perpendicularment, és a dir, formant un angle recte amb la pell. Finalment, introduïm amb molta cura l'agulla i injectarem lentament la dosi necessària en el

teixit greix de la pell. És molt important tenir una correcta higiene de mans abans de procedir a l'administració de la injecció, així com desinfectar la zona on s'apliqui.

És rellevant tenir una correcta higiene de mans abans de procedir a l'administració de la injecció, així com desinfectar a la zona en la qual s'aplicarà la injecció, així com desinfectar la zona en la qual s'aplicarà.

Quant als possibles efectes adversos, els més freqüents són l'enrogiment i picor, dolor, blau o erupció en el lloc d'injecció, o fins i tot mal de cap. Com un dels efectes més habituals en el punt de la injecció és crucial anar alternant la punxada cada vegada que es realitzi l'administració.

Les heparines poden provocar altres efectes secundaris, així que davant qualsevol problema inesperat durant el tractament, es pot consultar amb el metge o farmacèutic. Informar sobretot de qualsevol sagnat que no cesi per si mateix, o després d'uns minuts de pressió a la zona. Així com si es detecten grans hematomes a la zona de punció.